

АСПЕКТИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЕКОЛОГІЗАЦІЇ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

студентка Мельник Є.О.

Сучасною економічною наукою глобалізація трактується як процес інтеграції світової економіки, взаємозв'язки і взаємодія економічних систем у масштабах держав і регіонів, переплетіння їх господарського життя. Процес державотворення в Україні збігається з її поступовим входженням до світового співтовариства і пошуками місця в сучасному світі, розвиток якого все більше детермінують чинники глобалізації. Характерно, що в цей процес, втягнені країни з різним рівнем економічного, політичного і культурного розвитку. Глобалізація світогосподарських зв'язків носить об'єктивний характер і, з огляду перспектив розвитку кожної країни, питання про необхідність її виходу на зовнішні ринки залишається актуальним як у теоретичному, так і в практичному плані.

Під натиском глобалізації світ набуває рис єдиного світового ринку та поступово перетворюється на єдину світову економіку і це визначає напрями зовнішньоекономічної діяльності держав, перш за все стосовно найважливішої умови – закритості або відкритості їх економік.

Нині у світі формується складна геоекономічна конструкція – система глобального управління як ресурсами планети і перерозподілом світового доходу, так і всією світовою економічною діяльністю, на підставі глобального співтовариства визріває новий світоустрій – наднаціональний неоекономічний континіум, що об'єднує культури різних регіонів планети, і всі елементи нової системи мають адекватно реагувати на його вимоги та розвиватися за його законами: неважливо – йдеться про уніфікацію сфери фінансів або сфери інформатики.

Можна виділити ряд об'єктивних і суб'єктивних факторів, необхідних для інтеграції будь-якої країни до світового простору. Серед них:

- політична стабільність;
- чітка економічна політика, послідовність у проведенні реформ;
- відсутність корупції у владних структурах;
- участь у найперспективніших програмах виробництва нових виробів на міждержавній основі;
- розвиток фінансової, технічної, інформаційної та іншої інфраструктури.

Нажаль, в Україні відсутня така тенденція розвитку, а також прослідковується:

- обмеженість внутрішнього ринку, пов'язана з вкрай низькою купівельною спроможністю населення;

- скорочення виробничого споживання за рахунок різкого падіння виробництва;

- значний відтік капіталу.

Зниження торговельних бар'єрів в умовах глобалізації свідчить про те, що екологічна складова регулювання міжнародної торгівлі (зовнішньоекономічної діяльності) починає відігравати все більш важливу роль у формуванні порівняльних переваг країни. Сучасній економічній системі необхідно намагатися досягнути стану, при якому вплив будь-якої економічної діяльності не перевищує екологічних обмежень. У світі спостерігається інтенсивне переміщення екологічно небезпечних виробництв з економічно розвинутих країн у країни з перехідною економікою і країни, що розвиваються, де екологічне регулювання зовнішньоекономічної діяльності є менш жорстким.

Відповідальність суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, що забруднюють навколишнє середовище, за його зворотній вплив на діяльність інших економічних суб'єктів є вирішальним фактором, що контролює діяльність економічної системи в рамках екологічних обмежень. Для забезпечення врахування екологічного фактору в міжнародних економічних відносинах необхідне втручання відповідних регулюючих державних та недержавних структур. Зазвичай головну роль у подібному еколого-економічному регулюванні зовнішньоекономічної діяльності повинен грати національний уряд.

Механізм державного регулювання міжнародних економічних відносин України з урахуванням екологічного фактору можна представити як сукупність програмно-координаційних, фінансово-економічних, організаційно-економічних і правових форм, методів, принципів, інструментів та важелів, які застосовуються в практиці міжнародних економічних відносин України.

Міжнародна інтеграція України повинна бути заснована на змінах у внутрішньому фінансовому режимі для розвитку ефективних механізмів транс націоналізації вітчизняного бізнесу. На шляху реформування фінансового режиму для України доцільною є необхідність переходу від постачальницько-збутової до інвестиційно-виробничої моделі організації зовнішньоекономічних зв'язків. Для успішної інтеграції України до світового простору необхідне поступове впровадження на практиці національної інтеграційної програми, спрямованої на консолідацію ресурсів нації і вихід національних відтворювальних циклів на міжнародний рівень.

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.) : у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : Сумський державний університет, 2013. – Т. 4. – С. 245-246.